

З НОВИМ РОКОМ!

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛІСМУ, профкому та місцевисму
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 40 (514) || Четвер, 27 грудня 1956 року || Ціна 20 к.

З НОВИМ РОКОМ, ТОВАРИШІ!

40 років Радянського Союзу! Славний і величний шлях трудових і творчих перемог нашого народу, народу трудівника і воїна, захисника свободи і миру в усьому світі!

Ми радіємо, що є частка, хай дуже скромна частка, нашої роботи в славі нашого рідного Радянського краю. В університет влилося в 1956 році 670 студентів, 42 викладачі, вчені випустили 6 збірників наукових записок, підготували три курси лекцій, надрукували десятки статей в періодичній пресі. Університет випустив великий загін висококваліфікованих спеціалістів.

Новий, 1957 рік — справді новий рік в житті вузів країни, в діяльності нашого університету. Історичні рішення ХХ з'їзду КПРС, спрямовані на дальший розвиток вітчизняної науки, відкривають нові великі перспективи дальнього творчого розвитку науки, поліпшення навчальної та політико-виховної роботи.

Під керівництвом Комуністичної партії, Ленінського ЦК до нових успіхів в Новому, 1957 році!

Ректор Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова, проф. С. І. ЛЕБЕДЕВ.

Секретар партійного бюро університету М. К. СИМОНЕНКО.

РІК СОРОКОВОГО ЖОВТНЯ

Сороковий рік свого існування візначатиме в наступаючому році Радянська держава.

Це вже не «підліток», яким наша країна була в часи Маяковського. Це могутня, велична держава, яка квітне з рілою, повнокровною красою.

Засвоєння цілини і підкорення Північного та Південного полюсів, приборкання атому для служіння в мирній праці наших людей, гіантські будови комунізму і т. д. і т. д. — такими величезними масштабами міряються діла наших людей.

І всі ці величі діла складаються з, на перший погляд, невеликих, але дуже важливих і необхідних справ. Так, в казахстанському мільярді — не одна тонна хліба, зібраниого руками наших університетських «цилінніків», в багатому врожаї української кукурудзи — праця й наших рук, гарячих рук студентів та викладачів університету, які працювали в колгоспах Іванівського району.

Свій вклад в розвиток радянської науки внесли наші вчені. На 3-му Всесоюзному математичному з'їзді радянськими математиками та іноzemними гостями були схвалені напрямок та результати досліджень вчених-математиків нашого університету доцента Мірак'яна, доктора фізико-математичних наук Гаврилова, доцентів Боброва, Каспар'янца, Кіро, Паніча, кандидата фізико-математичних наук Синюкова.

Для випусків рекомендацій — на допомогу сільському господарству і на допомогу промисловості, — випущені вченими біологічного, хімічного, фізико-математичного та геолого-географічного факультетів, повинні стати дуже в пригоді працівникам нашого народного господарства.

Величезною підмогою в роботі наших вчених буде здійснення проекту розширення університетської друкарні, яке намічається на 1957 р., а потім і створення власного видавництва на 600 друкованих аркушів. Це принесе користь Батьківщині.

«Тост дружби»

На фото студенти нашого університету: поляк Крісі, китайка Чжу Лі-лань, українець Семенець, росіянка Семечкіна, албанець Декай.

В. МОРОЗ

НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ

Я знаю — гудіти вітри перестали.
Спинився буран, що надворі гуляв,
Коли Левітан серед шумного залу
В Москві Ворошилову слово надав.
І слухають люди у кожному домі
Слова, що, як голуба миру політ.
І голос, що кожному з малку
знайомий,

Розносить усім новорічний привіт!

В. БЕРЕЗІНСЬКИЙ

ЛЕНІН З НАМИ В НОВИЙ РІК ІДЕ

Ми ідемо сквериком зимовим.
Десь трамвай гуркочучи пробіг.
Новий рік під жарти і розмови
першим снігом стелеться до ніг.
А у сквері Ленін на граніті,
недоступний холоду й вітрам,
встав, як світоч правди в цілім
світі.
І чомусь здається зараз нам,

нібі ось зійде він з п'єдесталу,
одягнувши простий свій кашет,
і зайде до нас в святкову залу
на ялинку в університет.
І на ялинці нашій на зеленій
так вогні засяють, як ніде!
...Серцем вірю я, що рідний Ленін
разом з нами в Новий рік іде.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Ми, учасники збирання врожаю на цілінні в 1956 році, звертаємося до всіх комсомольців, до всієї молоді Радянської України.

Товариш! Ми з тобою спадкоємці всіх славних діянь комсомолу, нам заповідали велику справу будівництва комунізму Корчагіні і Кошові і тисячі тисяч тих, хто прославив нашу країну в праці і в бою.

«Якщо Батьківщина сказала «треба», комсомольці відповідають «є!». Є Комсомольськ на Амурі, є 35

млн. га піднятій цілінні, є мільярд казахстанської пшениці!

Юний друже, ровеснику! Батьківщині потрібно 600 млн. тонн вугілля — хліба насущного для нашої промисловості. Вже декілька місяців трудяться наші земляки на будівництві нових шахт в Донбасі. І кому ж, як не нам з тобою, допомогти їм в цій величезній справі ще одним трудовим подвигом комсомольця.

Дорогий друже! Ми провели літо 1956 року в безкраїх степах Казах-

стану, вносячи свою скромну лепту в казахстанський мільярд. Ми звертаємося до всіх цілінніків, до всіх комсомольців, до всієї молоді з закликом поїхати влітку 1957 року на будівництво шахт в Донбасі. Минулім літом ми дали хліб країні, допоможемо ж, товаришу, дати хліб нашій промисловості!

Л. БУЛАНЕНКО, С. КУЛЬЧИЦЬКИЙ, В. МАРСЕЛЬСЬКИЙ, С. МАТВІЄВ, М. ШЕВЧЕНКО, М. ЧОРНОМОРЧЕНКО.

ЗДРАСТУЙ 1957 РІК—СОРОКОВИЙ РІК НАШОТ РАДЯНСЬКОТ ДЕРЖАВИ!

МИНУЛО 9 РОКІВ...

9 років тому вийшов перший після-
всесвітній новорічний номер нашої га-
зети. Декілька її статей присвячено
вищуканникам і студентам університе-
ту, їхнім творчим планам на май-
бутнє. З статтями виступили професор
М. В. Беляев, доценти О. М.
Смирнов, А. А. Москаленко, вика-
дач А. І. Вовчук. Вони висловили
впевненість в тому, що вихованці
нашого університету будуть чесно,
самовіддано і продуктивно працюва-
ти на благо нашої Вітчизни.

З словами любові до університету
і вірі в свою силу виступили студен-
ти Б. Верескун, В. Гетьман, Н. Зве-
рева та інші.

Ми зацікавилися долею і творчим
ростом наших випускників і студен-
тів, про яких писала новорічна га-
зета 9 років тому. Чи зправда вони надії своїх вчителів, чи спра-
вляються із завданнями, поставленими
перед ними, чи не втратили
впевненості в своїй сили?

Відомості, які вдалося нам одер-
жати, сповнюють почуттям гордості.
Так, надії зправда, віра в сили
не втрачена!

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

«Видатна дипломна робота»—так
називається стаття А. Вовчука,
присвячена розповіді про дипломну
роботу випускника А. Ярового.

«Державна екзаменаційна комі-

сія на історичному факультеті ви-
знала найкращою дипломну робо-
ту студента—учасника Вітчиз-
наної війни, Сталінського стипенді-
ата А. Ярового. В своїй роботі тов-
тар Яровий вивів увімні критично
аналізувати першоджерела і мето-
дично правильно підходити до ба-

Бажаємо нових успіхів

Доктор хімічних наук, професор
Всеволод Петрович Гольцов вперше
зустрічає Новий рік в колективі на-
шого університету.

Професор Гольцов—один із членів
видатного радянського хіміка, ака-
деміка Б. З. Казанського, вихова-
нець його школи. З нового навчально-
го року він завідує кафедрою
органічної хімії, здійснювана під
керівництвом професора В. П. Голь-
цова, є також продовженням слав-
них традицій хімічної школи Оде-
ського університету, де питання ме-
ханізму органічних реакцій і стерео-
хімії—з часів В. В. Марковникова і
М. Д. Зелінського займали одно-
з центральних місць.

Доктор хімічних наук В. П. Голь-
цов недавно затвердивши Вчену
Радою університету в званні профе-
сора. Колектив хімічного факультету
вітає його з Новим роком і бажає
в новому році ще більших успіхів
у педагогічній і науковій діяльності.

Робота ця даст можливість з'ясу-
вати піле коло питань, звязаних
з механізмом синтезу, так і з
актоуксусного ефіру.

Ця проблема зараз починає роз-
роблятися колективом кафедри під
керівництвом.

Робота ця даст можливість з'ясу-
вати піле коло питань, звязаних
з механізмом синтезу, так і з

гаточисленних досліджен...»,—чи-
таємо ми в замітці.

Зарах А. З. Яровий—старший ви-
кладач історичного факультету на-
шого університету. Він продовжує

працювати над темою, яка цікавила

їого в студентські роки. Це складне

питання про звязок російського на-
роду з народами південних слов'ян

в XVII ст. і боротьба з римською

курією.

«На географічному факультеті
закінчилися державні екзамени.
Чимало випускників одержали

призначення на відповідальну ро-
боту інженер-гідрологів та інже-
нерів-метеорологів»,—писав в

статті «Однадцять» випуск гео-
графів» доцент О. М. Смирнов.

В статті коротко розповідається

про випускників географічного фа-
культету І. Шайкіна, М. Обермана,

В. Топор, П. Хоменка та інших.

Як повідомили нас, випускники

добра справляються з роботою.

Грунтова підготовка в університеті

допомогла їм стати спеціалістами

своєї справи. В. Топор працює на-

чальником відділу республікансько-
го гідрометроправління в м. Кишиневі.

П. Хоменко—старшим інженером

гідрометеорологічної станції м. Пере-

вомська, І. Шайків—науковим

співробітником республіканського уп-
равлення нафтогазорозподілки в м. Кие-

ві, М. Оберман—інженером газової

грунтів республіканського фах-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він
неодноразовий учасник республіканських і всесоюзних нарад з питань
загального мовознавства, де висту-
пає з доповідями і підведеннями.

В статті «Новий загін бійців ідео-
логічного фронту» професор М. В.
Беляев відзначав поряд з іншими
добру підготовку до майбутньої ро-
боти випускника філологічного Фа-
культету В. Мартинова.

Зарах В. В. Мартинов працює ви-
кладачем нашого університету, заві-
дує кафедрою іноземних мов. Дуже

широке коло його інтересів. Це—за-
гальне мовознавство, стилістика, пе-
реклад, словотвор. Недавно до-
цент Мартинов закінчив роботу

«Древнішан префіксація в іndo-
європейських языках». В. В. Мартинов часто виступає з статтями в
республіканській і союзній пресі. Він

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Анатолій БОРТИЯК

БЕРЕГТИ ПОЧАВ

Поглядаю
На щасливу пару,
Що сидить
Під дубом молодим,—
З заздрошнів
Ковтаю сірі хмари—
«Біломора» дим.

Вітер серце
Холодом проколе,
Заскрипить
Акація стара.
Я не був
Закоханим ніколи—
Не прийшла пора.

Полюбити—
Раз щоб і назавжди,
Щоб не оступався,
Не тікав.
Я любов,
Ніколи не кохавши,
Берегти почав.

„Розлука для кохання, як вітер для
вогню: маленьку любов вона гасить, а
велику роздуває ще сильніше.“
(Російське прислів'я)

Віталій БЕРЕЗІНСЬКИЙ

ОБРАЗА

Буду знов повертатися з боку на
бік,
не засну я до пізньої ночі.
Ти не думав, що цим мое серце
опік,
почуття потоптав найдорожчі.
Мовив ти, що не варта кохання
вона —
Є дівчата куди красивіші!..
А в полях просипалась жадана
весна,
Я коханій присвячував вірші,
з нею йшов у степи, у гай весняні,
де бруньки наливались на віті...
Був схильований я, і здавалось
мені,
що я самий щасливіший в світі!
І з тобою я щастям своїм
поділився,
та було тобі, мабуть, байдуже.
Нині в очі не дивишся ти, як
колись, —
може боляче каєшся, друже?
Я нітрохи за дружбу міцну не
боюсь,
тільки в серці вгамовую тугу.
Можна легко забути образу
чиюся,
але важко пробачити другу.

„Не красива кра-
сива, а кохана кра-
сива“.
(Казахське прислів'я)

ВОЛОШКИ

Ти замерзла, а кажеш — нітрошки.
Я відшукую сонячних слів.
Дві нев'янучі, сині волошки
подивилися на мене з-під брів.

А в саду став господарем вітер,
заблукавши з далеких доріг,
лист бағряний зриває на вітах
і шалено жбурляє до ніг.

Хай пронизує вітер осінній!
Хай хоч тричі лютує на зло!
Дві волошки нев'янучі сині
шлють мені невгласиме тепло.

Я ЛЮБЛЮ

В. МОРОЗ

М. Н.

Це може статись в час любий —
Я одягну шинель солдата.
Чи ти тоді в кривавий бій
Мене прийдеш випроваджати?
Коли до всіх, хто на війні,
Прийдуть жінки, прийдуть дівчата,
Чи ти прийдеш тоді, чи ні?
Чи тільки буду уявляти
І біль тривоги на лиці,—
Такий властивий всім дівчатам,—
І блідість щік твоїх, і ці
Янтарно-сірі оченята?
Чи ти прийдеш тоді, чи ні?...

Убегаєт в горы дикий конь —
Надобно веревками связать.
А уходит девушка — не трохь,
Все равно любовь не удержать
(Із тібетської народної пісні)

В. ЗІНЧЕНКО

Чи в смутку бабиного літа
Знайду я радість у тобі
І наяву вже буду вміти
Дивитись в очі голубі?

А чи весною голубою
Я знаю: мрії всі — пусте,
І серце, сповнене тобою,
Чортополохом поросте?...

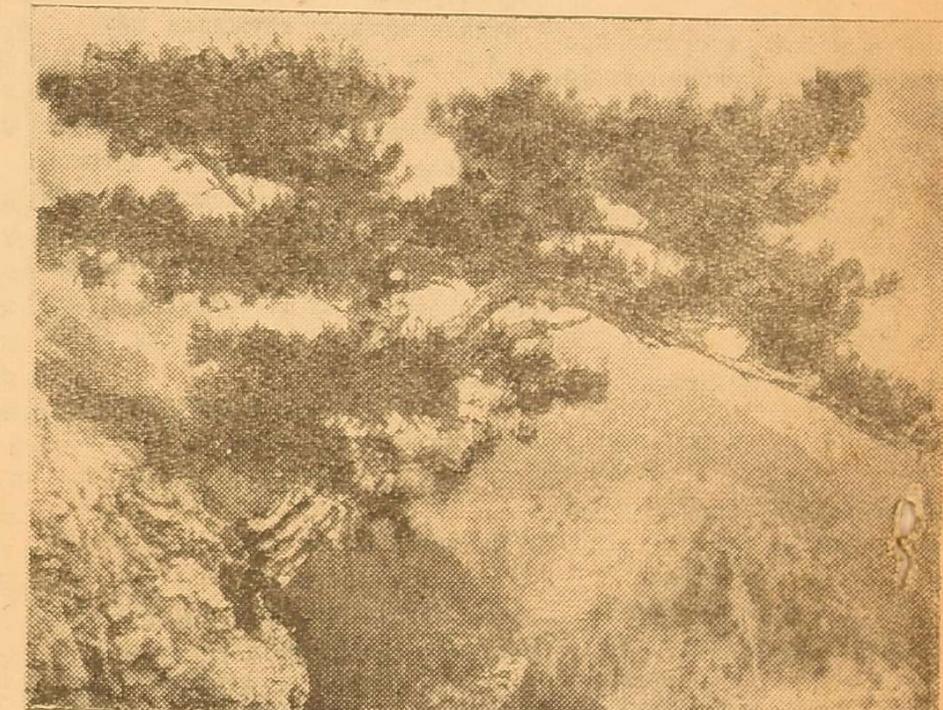
Дві агатинки разочі
Душу обпекли,
Рани солодко-пекучі
Чи загояться, чи ні?
Чи повік носити буду
Їх в душі своїй,
Щоб сміялись з мене люди
На утіху їй?...

ЧЕКАНА ХВИЛИНА

Припорощений тихим сніжком
Вітер в хату постукає з причілка
І, присвистувши, як пастушок
батіжком,
Заховавсь за ялинову гілку.
Промайнув силует за вікном —
Ось хвилина, якої ми ждали.
Ти прийшла. Припорощений тихим
сніжком
Вітер мовчки пішов собі далі.

Схід в туманах білих, мов дитя
сповитее,
Розум'янивсь тихо після сну;
Груди наповнюються повітрям
соковитим,
День стрічаю, як земля весну.

Ю Б О В
Серця щось торкнулося пелюстка-
ми ніжними
І воно, схильоване, затремтіло
знов —
Чую проростає паростками свіжими
У душі пробуджена любов.
І по траві із легкістю крокуючи,
В степ, назустріч працьовитій
днінні,
Я збиратиму її, свою хвилючу,
Щоб роздати людям по стеблині.

«Дочка пустелі»

ОНА НЕ ПРИШЛА

(НОВЕЛЛА)

— «Чтоб охладить свой пыл и
 страсть, поем мороженого вслась», —
 решил Саша. Взяв порцию моро-
 женного, он отошел в сторону, по-
 прежнему наблюдая за бульваром.
 Она не шла...

За спиной у Саши раздался чей-то

басок: «Нет, это не музыка! Это

убожество, а не искусство!» Саша

прислушался: несколько молодых

людей яростно спорили об упадоч-

ничестве буржуазного искусства,

особенно музыки. Сквозь мощный

гул голосов защитников классиче-

ской музыки пробивался одинокий

тенор, уверяющий всех в своей люби-

ви джазу. Вскоре он смолк. «Так

ему! — подумал Саша и заключил —

Эти, наверное, из консерватории».

Саша примостился около гостеприимного Пушкина. Но не прошло

и пяти минут, как он вскочил и за-

шагал вокруг памятника.

Время текло ужасно медленно.

Лили не было.

Откуда-то издалека лились вол-

шебные звуки чудесной музыки.

«Чайковский, «Лебединое озеро», —

— определил Саша.

Мимо прошла пара влюбленных.

«Хорошо им», — с завистью подумал

он. А вслед за ними появилась,

звонко смеясь, веселая и шумная

гурьба студентов. Потом рядом от-

крылась будочка со знакомим ри-

сунком: тюль, льдини и мороженое

К памятнику с веселым шумом
подкатывались все новые волны гу-
ляющих. Везде раздавались шутки,
смех, кругом царilo оживленное ве-
селье. Только Саша, чуть дыша,
ждал и искал ее.

Так прошел час, другой...

Становилось ясно, что Лили не

прийдет.

Подождав еще немного и сделав
прощальный круг около памятника,
Саша лег на «обратный курс». На-
строение было «аптечное». «Так я и
знал! Надо же было возвращаться! Проклятые часы! — с горечью ду-
мал он.

На обратном пути он сделал крюк
и подошел к ее дому. В окнах горел
свет. Саша остановился, но, не ре-
шаюсь зайти, с тоской и надеждой
смотрел на заветные окна, постоял
немного, глубоко и тяжело вздохнул
и нехотя отправился домой.

Лили не пришла.

А в это время Лили торопливой
походкой подходила к памятнику
Пушкину.

— Какая я глупая, — думала она, —
прическа ведь и так была хороша.
Надо же было возвращаться. Теперь,
он, наверное, уже ушел.

Р. СКРОМНИЙ

Г. КОФФ

ЗИМНЯЯ СЕРЕНАДА

Если пою я эту песню,
Если я радостен опять,
Значит опять с тобою вместе
Я собираюсь по городу гулять.
Мы видим город,
Пустынные бульвары,
С тобою рядом
Идем мы, как во сне.
Снег, первый снег,
Первый снег во дворе,
Но к нам весна,
Но к нам весна
Приходит вновь и в декабре.

„Життя без ко-
хання, як рік без
весни“.

(Туркменське прислів'я)

Радость приносить ты с собою
Силу и счастье создавай.
Справлюсь с работой люблю,
Когда ты рядом, когда вдвоем
Счастье...

Мы видим город,
Притихшие бульвары,
За руки взявшись, идем мы, как
во сне...
Снег, первый снег, первый снег
во дворе...
Но к нам весна,
Но к нам весна
Приходит вновь и в декабре...

Редактор І. М. ДУЗЬ.